

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice številka 15. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopenjska petiti-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 2 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 50 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 171.

V Ljubljani v četrtek, 30. julija 1885.

Tečaj II.

V preudarek.

I.

Vročje je! Mesec julij bliža se svojemu koncu, a iz njegove izredne temperature se vidi, da boče uprav čast delati onemu naslovu, s kojim je ljudski dovtip označil njegovo drugo polovico. Da, da, pasji dnevi so tu! Blagor onemu, kateri jih brezskrbno preživi v svežem ozračju naših letovišč, toda trikrat gorjé siromašnemu novinarju, kojemu trudapolni časnikarski posel velevala, navzlic 30° Celzija, pisati dan za dnevom uvodne članke. Od kod bi tudi jemal prvi in merodajni pogoj svojemu pisarenju, za nimivo gradivo?! Politika miruje, državniki in diplomatje podali so se na dopust ter se oddahnejo na svojih graščinah ali zabavajo v kaki modérni kopelji. Mrtva dóba napočila je časnikarjem, o tem se blagovoljni čitatelj lahko prepriča, ako v roke vzame celó velika svetovna glasila, opazujoč duševno sušo, katera mu nasproti zeva iz njih predalov.

Pasji dnevi, čas prokleti za žurnalističnega trpina — nekaj dobrega imajo pa vender le v sebi! Če si kedaj izumil kako idejo, o kateri želiš, da pride med ljudi, da se javno mnenje bavi z njo, sedaj jo vrzi med svet, in — najložje dosežeš svoj namen! To je napotilo tudi nas, da svojim rojakom nekaj podamo v preudarek. Nečemo svoje misli na široko utemeljevati s statističnimi podatki, ne bodemo ji za sedaj posodili oblike konkretnega predloga, navlašč smo odstranili večino meritoričnih razlogov ter na stran pustili obširno razpravljanje načina, po katerem bi se morda dala uresničiti. Sklenili smo, vse to si pridržati za kasnejši trenotek. Za sedaj nam je le na tem, da spustimo nek *ballon d'essai*; ako se uverimo, da je bil ugodno sprejet od javnosti — ali da se je vsaj zanimala za naš projekt, bodemo vsekako na

drobno razložili, kako si mislimo praktično izpeljavo svoje namere.

Med nadlogami, pod katerimi zdihuje posestnik na Kranjskem, nahajemo zlasti dve: neprimerno obremenjenje nepremičnega posestva z dolgovi in neurejeni kredit našega poljedelstva. Oboje je tako dobro znano, da niti številki ni treba navajati. Zadostuje gola istina, da kranjska hranilnica *de facto* dolenjskemu posestniku ničesar več ne posojuje ali vsaj le tako male svote, da se niti troški dolžniku ne izplačujejo. Oboje kakor móra tlači naše prebivalstvo zlasti na Dolenjskem in Notranjskem, in dolžnost mora biti slehernemu rodoljubu, zaslediti kako sredstvo, po katerem se odpravi ali vsaj olajša to dvojne gorjé.

Nasvetovala se je v ta namen naprava deželne hipotekarne banke. I mi smo gorki prijatelji tega projekta, i mi uvidevamo, da je skrajni čas, tem načinom pomagati onemoglemu poljedelskemu kreditu, ali vprašanje nastane, odkod bode tak hipotekarni zavod dobil svojo glavnico in s kakimi pogoji, s kakimi obrestmi? Recimo, da se kapital dobí po zastavnih pismih (*Pfandbriefe*), izdanih od deželnega kreditnega zavoda z deželnim poroštvom — vender je jasno, da bode ta denar v sedanjih razmerah neprimerno drag. Dokler država svoje rente izdaje s pet odstotnim obrestovanjem — in naša finančna uprava ima tudi za to svoje posebne razloge — toliko časa se i mi ne moremo nadejati, da bode zasebni kapital *pour nos beaux yeux* ceneje dohajal na Kranjsko. Izdajali bodemo na pr. zastavna pisma s 4½% obrestij po emisijskem kurzu 93, tedaj bode denar nas stal uže, predno ga dobimo, skoro 5%. Računimo sedaj še režijske stroške in amortizacijsko svoto za posamezne razposojene kapitalije, in takoj se bodemo uverili, da deželna hipotekarna banka, ako je ustanovljena na isti

podlagi, kakor njene starejše tovaršice v nekaterih drugih deželah, ne more dajati cenejših posojil nego po šestodstotni obrestni meri. Tako visokih obrestij pa zemljišča na Kranjskem ne prenesó, s takimi posojili tedaj hirajočim našim posestnikom nikakor ni pomagano. Treba torej hipotekarno banko drugače urediti, po vsem drugačo podstavo ji moramo preskrbeti.

Pot, po kateri se bi dal potrební kapital ne sicer iz tujine privabiti, pač pa doma prištediti, je po našem mnenju ta, da se dežela kranjska sama polasti zavarovanja proti škodi po ognji. Projekt se bode marsikateremu smel in predrzen zdel, toda pomisliti je, da tek časa meri na to, mesto privatnih zavarovalnih družeb postaviti javne organizme. Po vsej pravici zahteva socijalna véda, da se prevažno zavarovanje kolikor mogoče potegne v področje javnih oblastev. Njegov upliv je uže sedaj velik, mnogo večja še pa je naloga, katera je bodočnost prihranila dobro urejeni zavarovalni sistemi. Mi vsaj smo prepričani, da bode v srednji Evropi, predno da mine 20 let, zavarovanje po privatnih družbah, delniških ali medsebojnih, večinoma se umaknilo onemu po zavarovalnicah, koje vzdržuje država ali dežela.

Tedaj napraviti deželno zavarovalnico, kakor jo imajo na pr. na Solnograškem, ter pri njej uvesti **posilno zavarovanje** proti škodam, proizročnim po ognju — to je na vsak način projekt, kateri je resnega razgovora vreden. Vsako poslopje v vojvodini kranjski mora biti zavarovano, in sicer le pri deželni zavarovalnici, pri nobeni drugi — na tem aksiomu sloni naš predlog. Znamo sicer, da bodemo z njim nemilo dirnuli marsikoga, kateri v takem činu deželne samouprave le drzen atentat vidi na osebno svobodo. Tudi o tem smo za na-

Listek.

Cenó.

Sedel sem v Ljubljani v gostivni, recimo „pri indovskem teletu,“ ter si h kosilu privoščil ½ litra starega dolenjca. Meni nasproti so sedeli trije študentje, graški vseučilišniki, ki so me zadovoljno gledali, kako spretno použivam naročene stvari. Brišem se s servijeto, pa vzdigne eden izmed trojice čašo ter dene: „Na zdravje!“ Jaz odvrnem tudi: „Na zdravje!“ pa smo bili vsi štirje. Po tem načinu se spustimo v pogovor. Bili so trije zali mladiči, izlasti se mi je dopadel srednji, ves postrežba in priljudnost. Hotečemu jed si osoliti, poda mi umako, vina si natočiti, nudi mi steklenko za kis, in smotko si prižgati, utakne mi fidibus za kis, in smotko si prižgati, utakne mi fidibus tako večje v roke, da sem si prste opekel. Priznati pa moram, da je vselej spoznal zmoto in se opravičeval. Pri tretjem litru se navrne pogovor na potovanje. Učilišniki me prašajo, kam da ganim mahnti.

„Najprej v Gradec,“ odvrnem.

„A, to me veseli,“ dene srednji dijak z zaupljivim obrazom, „tam sem jaz doma, pravi Gradčan . . . da, da.“

Rad poizvedujem pri takih domačih, preden unidem v tuje mesto. Ukljub lastni previdnosti in izkušnji človek na potovanji nikdar ni dosti poučen. Izlasti kar tiče gostivnic, prihaja človek z dežja pod kap. V veliki hiši je časih prav po ceni, v majbini hiši pa časih spet prav drago. Z gotovostjo pa se visoka ali nizka cena ne dá nikjer določiti. Prav prijetno je toraj, če dobiš domačina, ki natanko pozna vse razmere svojega kraja, in ki se prijazno zauzame za krajoneveščega potnika.

„Po takem bi mi utegnili priporočiti katero gostivno,“ dem jaz blagohotnemu dijaku, dokončavši predstoječe premišljevanje.

„Gotovo! Z največim veseljem! Prav posebno me veseli, da vam morem služiti v tem oziru.“

„Veste . . . pa ni, da bi bila gostivna nadčloveško imenitna; . . . človek ne bi rad denarja proč metal. . .“

„Aha! Proč metal? . . . o, to gotovo ne bote.“

„Toraj, dobra, poštena hiša s pametno cenó?“

„Prav zmerna cena. . . Na to se smete zagnesti, moj gospod.“

„Da ima človek kaj za denar.“

„Gotovo ima kaj za denar. Nikjer nisem živel tako cenó, ko tam.“

„Kaj mi poveste! Smem li prositi naslova oni gostivni?“

Pove mi ime, katero si skrbno zarišem v pisemnik.

„Poznate li gostivnarja osebno?“

„Naravski! . . . Saj sem tolikrat pri njem nočeval. . .“

„Morda mi morete dati kako priporočilico?“

„Tega ni prav nič treba. Le odpotujte brez skrbi. Sprejeti bote najprijazniše in najljubniše.“

„Ne da bi me poznali?“

„Ne da bi vas poznali!“

prej prepričani, da želimo s takim nasvetom razno-
tere osebne koristi; kajti jasno je, da bode taka
premema hud udarec za razne na Kranjskem po-
slujoče banke, in z njimi je v tesni zvezi gmotni
dobiček, sem ter tja celó obstanek tega ali onega
posameznika. Vender je korist, koja bode celoti
izvirala vsled take naprave, tako velikanska, da
se tú ne more gledati na pojedine bodi-si tudi
opravičene interese.

V prihodnjem članku izvajali bodemo natančne-
neje, v čem da vidimo korist posilnega zavarova-
vanja po deželni zavarovalnici za našo deželo in
na kak način da nameravamo združiti s tem za-
vodom deželno hipotekarno banko.

Afganska.

Kar pameti zgodovina, so skozi to zemljo
zmerom prehajali narodi in vojne tolpe v bogato
Indijo, z vsemi prirodnimi izvodi obilujočo. Ta
prizor se ponavlja pred našimi očmi, ko mogočni
severni narod svoje meje razteguje zmerom bolj
na jug in jugovzhod. Zanimalo bode čitatelja se-
znanihi nekoliko najnovejših črtic o Afganski.

Afganska se razširja 7500 km. in razdolžuje
7940 km., obsega torej 722 000 □ km. Po takem
je njeno ozemlje skoro toliko, kolikeršno je Nor-
veške in Švedske skupaj. Najgromadnije in naj-
važnije pogorje je Hindukuš, visoko 6000 metrov,
razteguje se v gorostasnih panogah od severo-
vzhoda proti jugozahodu. Hindukuš je — ako iz-
jamemo Aleksandra Vélikega — neprestopna meja
med Amudarjem in Kabulom reko, iztekajočo se
v Ind. Čez to pogorje je sedem tesnin; izmed teh
jih je šest s snegom zaprtih celih pet mesecev;
le ena tesnina (bamijanska) je nekam prehodljiva,
a sama ta ima šest prelazov; poprej boš prehodil
vse švicarske planine, kakor teh šest bamijanskih
prehodov. Gromotno to gorovje je petkrat širje
od kavkazkega pogorja med Tiflisom in Vladi-
kavkazom. Štiri petine dežele je gorate, petina
odpada na nižavje in puščavje. Goré so obraščene
z gostimi gozdovi, veliko pa je tudi golih, strmih.
Na vzhodnem kraju Afganske se vleče od severa
na jug v vzporednih vrstah proti Indu strmovito
Solimansko gorovje, 3500 m. visoko.

Prebivalstva cenijo na štiri milijone, ki je
prav neenako naseljeno. Sami se imenujejo Pu-
štane; beseda „afgan“ je peržanska. Med Afganci
prebivajo še druga manjša azijatska ljudstva, Pu-
štanom ali Afgancem nesorodna; Afganci so naj-
sorodnejši Peržanom. Vsa zemlja je pod oblastjo
rodov; štiri glavni rodovi (med njimi so Durani
najštevilnejši in najvažnejši), se delé na podro-
dove. Vsa dežela je pod „oblastjo“ emirja. Kakor
se meje te dežele ne dajo določiti, tako je tudi
emirjeva oblast po mnogih krajih bolj imenna.
Kafirska na primer, na severu ležeča zemlja in k
Afganski spadajoča, je od Abduramana po polnem
neodvisna. Afganska razpada po notranjih in zu-
nanjih vojskah.

Premišljuješ še, kako bi bilo to mogoče.
Učiliška trojica vstane ter se spravlja keglat.

„Z Bogom, prijatelj! kdaj odputujete?“ praša
zaupljivi.

„Jutri dopoldné.“

„Srečen pot, in da se vidimo!“

Zahvalim se mu še enkrat za veliko prijaz-
nost, študentje pa odidejo.

Drugi dan o določeni uri odrinem. Dasi je
bil vlak prenapolnjen, sem bil vender tako sre-
čen, da dobim v kupeju le enega potnika, ki sem
ga imel do Gradca.

Sopotnik moj je bil v dolgi črni suknji, črnih
hlačah, s črnim ovratnikom. Manšet ni nosil, za
to si videl v rokavu navadno srajco. Mladi obraz
je bil nekam gorenjski ogorel, take barve na pr.
kakor Sava po dežju pri Mojstrani. Lasje so bili
po sredi v prečo razčesani, vse njegovo obnašanje
nekam skromno, ves človek je bil gorenjski štu-
dent, gredoč na vseučilišče dunajsko.

Omenim vremena s par besedmi. Potnik po-
gleda skozi steklo vun k višku.

V severovzhodu, kadar je zima, so hribi in
doline po cele mesece s snegom pokrite. Reke
zmrzujejo, in pokrite so s tako debelim ledom,
da nosi kamele, z blagom natovorjene. Poletje je
komaj tako toplo, kakor na Angleškem. Po južnih
krajih Afganske je zima tudi po gorah milejša,
toda poletje je neznosljivo vroče. V nižavi je silno
vroče, v višavi silno mrzlo, bolj ko po ostali prednji
Aziji pod taistim pasom. Vkljub vsem tem skraj-
nostim, mraza in vročine, je podnebje vender
sploh zdravo.

Živalstvo je še precej številno in mnogotero
zastopano. Ovce redé v velikih čedah. Vole upo-
trebljajo za poljedelstvo; vol orje. Kamela je od-
brana, da prenaša tovore v Indijo in Rusijo. Iz-
vrstni so konji; lepi, čili, prožni, trpežni; zato jih
prodajajo v Indijo Angležem. V deželi se nahajajo
vse vrste jelenov, izlasti los, antilope, zajci, divje
koze in ovce. Lov na te živali je prav izdaten.
Povsod po gorah, po gozdih, po šumah, po hostah
se klatijo volkovi, medvedi, lisice, hijene, šakali.
Izmed divjih zveri je lev najredkejši, pogostnejši
je tiger v vzhodnih gorah proti Indovski, najna-
vadniša zver je leopard.

Prostranih ravnin, sposobnih za poljedelstvo,
zastonj iščeš. Ker je zemlja skoro vsa hribovita,
ima premnogo dolin in širnih dolov, tu pa je svet
lep in rodovit, kakor podoba raja. Veliko je tudi
dolin, pustih, peščenih, s skalami zasutih. Proti
zapadu so kraji prave puščave (Seistan). V nižih
krajih raste sladkorjavec, pavola, sirek (dora), riž.
Najblagosniša za deželo je vodata dolina Hilmen-
d. Ob reki Hilmen* rastejo skoro vse vrste evrop-
skega sadja, dinje brošč, tabak, vino; više gori
proti severu raste mandlovec, figovec, platan, oreh.
Takisto rodovitne so doline in porečja: Kabul,
Heri Rud, Murgab, górenji Amudarja s pritoki, itd.

Znamenitiša mesta v deželi so Herat, nad
100 000 prebivalcev, utrjeno mesto, s trgovino in
obrtnostjo cvetoče. Na Indovskem, jugovzhodno od
Pešaverja, je tudi Herat, kateri Angleži, zemljo-
pisje natančno poznajoči, radi zamenjujejo z Af-
ganskim. Kabul, na reki istega imena, s 60 000
prebivalci, prestolnica emirjeva. Kandahar,
(20 000 pr.), staro glavno mesto dežele, velikrat
razdežano in velikrat postavljeno. Ghazni, glavno
mesto sultana Mahmuda, prvega izmed moha-
medancev osvojitelja Indije v 11. stoletju. Nek-
danje hanstvo Kunduz je stara Baktrija. Podrinsko
mesto Balkh spominja na staro Baktro, cvetočo
še v srednjem veku.

Rusija teži za naravno mejo do Paropamiza,
Sefidkuha, Hindukuša, ali bolje rečeno, za narodo-

* „Hilmend . . . teče v Hamunsko jezero.“ „Zemlje-
pis str. 64. J. Jesenko.“ — To je pomotno. Velikansko
močvirje Hamun ima na severu dve jezera: Hamun in
Sebaran. V Hamun se izliva reki: Ferah Rud (Ferah
Rud), Harut; v Sebaran pa tekó reke: Hilmend (Hel-
mund), Har Rud, Huspas Rud. Glej „Karte von Afghanistan
mit den angrenzenden russischen und englischen Gebieten.
Bearbeitet von Gustav Freytag. A. Hartlebens Verlag.
Wien.“

To ga osrči; parkrat legotno si odkašljavši,
me popraša, kam da jaz potujem.

Odvrnivši mu, da le do Gradca, izpove, da bi
rad tudi on tam prenočil, v snažni, a ne predragi
gostivni.

„O, v tem vam morem postreči. Le sprem-
lajte me. V Ljubljani mi je rojen Gradčan pri-
poročil gostivno, prav kakor si jo želite.“

Po tem nisva nič govorila.

Universurus je imel še par prašanj na sru; pogledal me je parkrat prijazno, besede pa le ni
spravil čez ustna.

V Gradci na kolodvoru primem pohlevnega
svojega prijatelja za črni rokav, da bi se mi ne
izgubil v toliki gneči ter stopim, da bi služaju
oddal najune liste za prtljago.

Tooliko da stopiva nekterekrali naprej, uže
stojiva pred velikim gospodom, oblečenem v dolgo
črno suknjo, z brado lepo počesano, ki je stal
kakor skala sredi človeškega valovja ter vsakega
ostro motril, kakor bi mu hotel pogledati na dno
duše.

pisno. Po takem bi prišli afganski rodovi celi pod
njeno oblast, v drugem slučaju morali bi se isto-
plemenni rodovi cepiti, to je, da bi bilo polu rodu
pod Rusko, polu pod Afgansko, kar bi bilo naj-
bolje netilo večnim preprirom in pobojem. Vsak
uvidi, tudi na Angleškem pod najrazumnejšim dr-
žavnikom Gladstonom so jeli izpregledovati, da
se Rusija ne more vstaviti na planem, brez za-
ledja in zavetja, od vseh strani izpostavljena na-
padom roparskih plemen, ampak da mora dalje
stopiti v zatišje gorá, na katere se bo naslanjati
mogla njena moč. Politika trgujočega naroda an-
gleškega uže od nekdanj ni dopuščala prevagajo-
čega gospodstva na suhem, a najmanje na vodi.
Angleška je vsak trenotek oporekala napredovanju
Rusije sploh, a najbolj v srednji Aziji; Angleška
je torej rojena neprijateljica Rusiji. Zato hoče
Rusija priti z njo na čistec ter ji v Aziji pogle-
dati v oči in seznaniti, po katerih vodilih Anglija
sama napreduje, podjarmljeva si azijatska ljudstva,
med tem ko odločno brani Rusiji storiti ono isto.
(Konec prihodnjic.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

O shodu ministrov poročajo listi: Mini-
sterski predsednik Tisza odpotoval bode v drugi
polovici meseca avgusta v kopel, ker se bosta baje
on in grof Taaffe udeležila shoda grofa Kalnokya
s knezom Bismarckom dné 15. avgusta.

V okupiranih provincijah dovršilo se je
ljudsko štetje. Iz teh statističnih podatkov posnem-
ljemo, da ima mesto Sarajevo zdaj 27 035 pre-
bivalcev, med katerimi je 15 000 Mohamedanov
srbske narodnosti. Če se je prebivalstvo pomno-
žilo, je težko določiti, ker si pač turška vlada ni
napravljala posla z nabiranjem statističnih podat-
kov. — Sarajevo se zelo lepo razvija, tako da ni
več čutiti sledu o vojski. Dvigajo se krasne pa-
lače in med temi tudi veličastne, prostrane kato-
liške cerkve, katere se zidajo večinoma na deželne
stroške.

Tuje dežele.

Ruska vlada daje židom vedno večje kon-
cesije. Komisija, katera se je imela baviti z židov-
skim vprašanjem, sklenila je baje, da se židom
dovoli naseljevanje po vseh gubernijah, toda pod
pogojem, da ne smejo izdelavati in prodajati opoj-
nih pijač. Določila ta pa se ne bodo raztezala na
Poljsko in Litavsko. Zdaj menda vender ne bode
mogel nihče trditi, da se židje v Rusiji zatirajo,
po polnem izmozgati se vender Rusija ne more
pustiti po teh polipih.

Dva odlična članova angleškega slednjega
liberalnega kabineta, lord Granville in Chamber-
lain, imela sta pred kratkim priliko izreči se o
zdanji vladi torijev. Prvi je omenil, da se zdanja
vlada, kar se tiče trdnosti, do zdaj ni pokazala
posebno presežno prejšnji vladi. Chamberlain je

„Morda je policajni uradnik“, šepnem potniku
na uho, da bi mu kaj zanimivega povedal.

Ta trenotek se obrnejo njegove oči náme, in
videlo se mu je, da se mu obrazne poteze izpre-
minjajo, kakor bi bil v vsi gromadni tolpi le mene
iskal. Tudi moj sopotnik je bil to opazil ter me
postrani plašljivo pogledal.

Čudno; če tudi imaš še tako čisto vest, ako
pa vidiš, da te policaj opazuje, ti je zoženo vsako
čuvstvo.

Sopotnika primem za roko ter se hočem memo
gospoda preriti. Ko pridem blizu njega, stopi
predmé in se dvorljivo odkrije. Sopotnik in jaz vr-
neva pozdrav takisto dvorljivo ter hočeva dalje.
A gospod nama zastopi pot ter mene praša:

„Spada li k vam ta gospod?“

„Spada. To se pravi . . .“

Potnik je hotel nekaj ugovarjati, pa se ni mogel
uglasiti, kakor bi mu bilo grlo zadržano.

„Smem li prositi za vaše prtljažne listke?“
nadaljuje veliki gospod, stegnivši roko.

Dava mu ja. Mož se spet odkrije ter naju
pelje, kakor bi bil pravi pravcati magnet, k od-

dejal, da imajo Tories pač v roki urade, a radikali imajo moč v rokah in samo tedaj sme konservativna vlada upati, da se obdrži, če izpolni politiko slednje vlade. Dokler bode to delala, ne bode mignil s prstom, da bi jo spodkopal.

Gledé afganskega vprašanja ni posebnih novih poročil. Zatrjuje se le, da se razprave med angleškim in ruskim kabinetom mirnim pōtem razvijajo ter da je pričakovati ugodne rešitve — kdaj? ne vé nihče povedati. Ker pa bode ruski minister za vnanje poslove, Giers, podal se v kratkem na dopust za delj časa, sklepa se, da popolne rešitve afganskega vprašanja ni pričakovati pred prihodnjimi novimi volitvami v angleški parlament.

Razne vesti.

— (Kaj se lahko na potovanji prigodi.) V novejšem času prišlo je v navado, da mlade dame vedno pogosteje same popotujejo po svetu. Zlasti Italija vleče jih ná-se. Tako je pred nedolгим obiskala tudi neka še zeló mlada in lepa gospica iz Vratislave laško deželo. Pretečeno nedeljo peljala se je po železnici iz Florence v Benetke. V voz, kjer je nekoliko časa sama sedela, vstopi kmalu zeló elegantno oblečen mlad mož, kateri se ji predstavi kot pomorski častnik in profesor Gaetano Cobiachini. Obnašal se je dami nasproti zeló galantno, je dokaj duhovito govoril in je celó deklamoval pesmi slavnega italijanskega pesnika Carduccija, da bi lepo gospico tim bolj zabaval. Dospévši v Benetke ponudi se ji za spremljevalca rekoč, da on to mesto dobro pozna. Ona njegovo ponudbo sprejme in podasta se v gostilno „Buon Viaggiatore“. Jedla sta pri jedni mizi in po jedi priporoči mladi častnik svoji lepi spremljevalki, da naj popije čašico črne kave z nekoliko rumom, ker je baje to najbolje sredstvo zoper prehudo vročino in žejo. Mlada dama, ki je imela uže dovolj priložnosti prepričati se o ljubeznivosti in dobrohotnosti gospoda Cobiachija, sprejela je tudi na navet in on ji kmalu kavo preskrbi. Komaj pa jo je povžila, čutila se je zeló trudno in omamljeno, vsled česar se je takoj v svojo sobo podala. Drugo jutro pa je mladi častnik poklical oštirja ter mu rekel, da ima dama, ki je sinoči z njim jedla in ki je njegova žena, nenavadno bolezen, vsled česar tudi v jedni in isti sobi z njo spati ni smel. Opozoril ga je nadalje, da se jo je ravno sedaj bolezen na novo lotila, ter ga je poprosil, da naj nanjo nekoliko pazi, ker ima on neko silno opravilo, katerega ne more odložiti. Oštir se na to poslovi in gre v sobo, kjer je ležala mlada dama. Dobi jo v nezavesti, za to pokliče brz zdravnika. Temu se je še le po dolgem trudu posrečilo, z dramiti jo. Ko se je gospica po polnem zopet zavedla in se nekoliko okrog sebe ozrla, prepričala se je kmalu, da ljubeznivi njen spremljevalec ni bil to, za kar se ji je bil predstavil, ampak navadni lopov, kateri ji je v kavo dal omotice, da jo je potem lahko okral. Izginil je bil namreč njen denar in vse druge dragocenosti. Nesramnega tatu do sedaj še niso dobili.

prtemu vozu, ki ga od začudjenja še prav pogledala nisva.

„Htela sva v gostivno to in to“, denem jaz, da bi zadevo nekoliko osvetlil.

„Vse prav!“ odvrne dolgosuknjež, potiskajoč naju v voz, in vrata za nama zapirajoč.

Potnik: „Mislim, da smo v gostivni Omni...“

Zadnjega zloga ni mogel izgovoriti, ker se je bil pred zadnjim zlogom usedel na mehko blazino, položeno na peresje, takó, da je sedši kvišknil in se v jezik ugriznil.

Jaz: „Tako mislim tudi jaz.“

Potnik: „S tem gospodom sta znana uže od poprej?“

Jaz: „To se vé! Kaj pa dá!“

Na tihem sem se pa čudil sam sebi, kako bi neki to mogoče bilo.

V nekaterih minutah se vrne dolgosuknjati z najino prtjago, višzne na kozla, pa drčimo, kakor bi se vozil sam cesar. Moj potnik, ki se je gugal na blazini sem ter tja, je bil uznemirjen. Do mene je dobil pa zaupanje.

Voz obstane. Postarni gospod s kapico, ki

— (Otročje.) Micika: „Draga mamica, ali so mali angeljci po polnem nagi?“ — Mati: „Da, dete moje!“ — Micika: „Kam pa denejo vender svoj žepni robec?“

Domače stvari.

— (Šolstvo.) Iz letnega poročila čveterorazredne deške šole v Kamniku koncem šolskega leta 1884/85 posnemljemo, da je I. razred obiskavalo 48 učencev, II. raz. 63, III. raz. 53 in IV. razred 40 učencev. Ponavljalno šolo obiskavalo jih je 23, obrtno nadaljevalno šolo obiskavalo je a) pripravljavni tečaj 16 in b) I. tečaj 23 učencev. Poučevali so na tej šoli gospodje Valentin Burnik, nadučitelj in vodja deški ljudski ter obrtno - nadaljevalni šoli; P. Romuald Jerreb, katehet; Ignacij Tramè, Avgustin Stefančič in Ljudevit Stiasny. To letno poročilo prinaša alfabetično razvrstena imena občin, število hiš in prebivalcev kamniškega okrajnega glavarstva (sodnijska okraja brdski in kamniški); na konci pa je pridejan pravičen zemljevid kamniškega okraja; risal ga je gospod V. Burnik. To je izvrstna misel, kajti tako bode možno učencem podrobno se seznaniti s prebivalstvom svojega okraja.

— (Izredna riba.) Minoli ponedeljek ujeli so ribiči v Savi pri Tomačevem ribo bélugo (Accipenser huso), katera se sicer ne nahaja v sladkih vodah. Riba, katero so ujeli živo, je 1 meter in 45 centimetrov dolga. Kakor rečeno, se ta riba ne nahaja v sladkih vodah, živi pa v Črnem morji. Nje meso je zeló ukusno ter se prodaje sveže, nasoljeno ali okajeno. Bélugo so uže od nekdanj zeló čislali, in v Angleški in Franciji pridržali so jo vladarji le zá-se. To v Savi ujetobélugo kupil je gostilničar g. Ferlinz in jutri pripelje se v Ljubljano, kjer si jo lahko vsakdo ogleda dopoldné v gostilnici „pri zvezdi.“

— (Vreme v meseci avgustu.) Vremenski prorok Mathieu de la Drôme za mesec avgust ne prorokuje preugodnega vremena. Od 1. do 3., pravi, divjal bode hud vihar na obalah Jadranskega morja, toča se bode vsipala v Švici, Nemčiji in Francoski; potem bode huda vročina do 10., med tem hud vihar v Tirolski in ob Jadranskem morji ter na Sredozemskem morji; potem zopet hud vihar do 17., osebito na Francoskem, v Górenji Italiji, Švici, Južni Nemčiji in Tirolski; jednako vreme do 25. z vročino. Konečno obilo deževje po Južni Evropi in viharji na Oceanu.

— (Cerkev pogorela.) Iz Št. Leonharda v lavantinski dolini se poroča, da je tamošnja cerkev pogorela. Ta cerkev bila je najstarejša na Koroškem.

— (Mlad ubijalec.) Iz brdskega okraja se nam poroča: Dne 25. t. m. ubil je desetletni dečko, sin nekega posestnika iz Hlev v občini Peč, svojega devetletnega tovariša Frana Ravnikarja iz Plesa. Cela stvar naznanila se je sodnji na Brdu v preiskavo.

— (Dvoboj.) Iz Gorice se poroča: Minolo nedeljo vršil se je blizu Kormina dvoboj med avstrijskim nadčastnikom Stöcklom in bivšim italijanskim častnikom Brossijem. Bila sta se s sablami. Stöckl je

nas je čakal, odpre kočijska vrata in večkrat se globoko prikloni. Šest bledih natakarev je stalo v spoštljivi daljavi, pozdrvljajočih naju nagljenih glav.

Nadnatar se nama gracijozno prikloni ter z rokovetom pokaže, naj g eva za njim. Stopnice so bile pregrnjene s preprogami in prestori tako dragimi, da si moj potnik niti upal ni nánje stopiti, ter je noge visoko vzdigal kakor štorclja, sprehajajoča se po mokrem travniku.

V prvem nadstropji se nama odpreta dve sobi, v katerih bi bilo moglo stanovati samo ces. veličanstvo, ne da bi česar pogrešalo. Zlasti postelje so bile tako lepe, da je moj potnik resno premišljal, je-li bi nocoj vánje legel ali ne.

„Ta gostivna bo morda vender-le predraga za moja skromna sredstva“, povprašuje potnik, ko se je bil za to vprašanje ojunatil.

„O, to pač ne bo“, zagotavljam jaz pomirjajoč potnika. „Nova hiša je, kakor vidite, in nove metle dobro pometajo, kakor veste. Mož se utrjuje in prikupljuje.“

(Konec prihodnjic.)

bil tako hudo ranjen, da so ga odnesli nezavestnega z bojišča.

— (Deželno razstavo v Celovci) obiskalo je na dan otvorjenja popoldné 432 oseb; dné 26.ega julija 1168, dné 27. julija 627 in dné 28. julija 694 oseb.

— (Tržaškega „Sokola“ veselica) v nedeljo v vrtu in salonu tržaške čitalnice se je, kakor poroča „Ed.“, kaj lepo izvršila. Jupiter Pluvius je sicer mnogo obiskovalcev oplasil, da niso prišli, pri vsem tem pa je bil čitalniški vrt skoro poln prav lepega občinstva. Pevci delalskega podpor. društva pod vodstvom gosp. Steleta so izvršili svoj del programa točno in prav dobro, peli so precizno in so bili posebno tenoristi pri jako dobrem glasu. Tudi godba je storila svojo dolžnost in dopadalo se je posebno, ker je godla skoro samo slovanske komade, za kar gre vsa čast gosp. Riederju. Glavna stvar pa je bila telovadba, katero je naše občinstvo najželjnejše pričakovalo. In res je nastopilo kakih 12 do 14 dobro izvežbanih Sokolov, in med godbo in bengaličnimi ognji vršila se je produkcija na drogu. — Dobro so delali fantje, gledalci so jim dovolj ploskali. Naše občinstvo se sploh jako zanima za telovadbene produkcije, ki kažejo moč in urnost naše mladine, dobro bi bilo torej, da bi se še več tržaških mladeničev začelo pridno pečati se z telovadbo, da bode potem mogoče še lepše telovadbene figure izvrševati. Po izvršenem programu veselice je začel v dvorani ples, kateri je trajal, dokler ni petelin začel peti.

— (Sam se je izročil sodnji.) Poročali smo nedavno, da je pri celovski pošti izneveril 56letni poštni asistent Anton Günzl 1001 gld. 90 kr. ter dné 2. t. m. odšel iz mesta. Dolgo časa ni bilo o sleparji ničesar čuti, dné 24. t. m. okolo polnoči prijavil pa se je celovski deželni sodnji, da je v istini izneveril denar. Déli so ga takoj v zapor. Nezvesti uradnik potikal se je tri tedne okolo Celovca, skrivajoč se pred roko pravice.

— (Morski volk.) Mestni magistrat tržaški naznanja, da so v tržaški luki zopet videli morskega volka.

Šolska poročila.

9. C. kr. vélika gimnazija v Celji.

Poročilo nam prinaša prav umestno in zanimivo razpravo „Die Giftpflanzen in der Umgebung von Cilli“, o kateri pravi pisatelj, gospod profesor A. Pischek, da jo je pisal tudi z ozirom na dijake celjske gimnazije.

Učiteljski zbor šteje poleg direktorja 18 učnih močij, t. j. 9 profesorjev, 2 gimnazijalna prava učitelja, 4 suplente in 3 pomožne učitelje. Med njimi je 6 Slovencev, namreč gosp. direktor P. Končnik, gospodje profesorji Ivan Krušič, Mih. Žolgar, Anton Kosi in gospoda suplenta E. Potočnik in Bl. Matek.

Slovenščina je bila obligatna za vse dijake slovenske narodnosti in učila se je v I. in II. šoli po 3 ure, v vseh ostalih razredih po 2 uri na teden. Vrhu tega sta bila osnovana še dva tečaja za take dijake nemške narodnosti, ki so se hoteli učiti slovenskega jezika. V I. tečaju je bilo 24, v II. pa 14 učencev. V vsakem teh dveh tečajev se je poučevalo po 2 uri na teden.

Prosti predmetje so bili risanje, petje, telovadba, stenografija in štajerska zgodovina, katero je izmed 36 učencev IV. šole poslušalo 22 učencev v II semestru po 2 uri na teden.

Deželni odbor štajerski je najpridnejšima učencema iz tega prostega predmeta priznal vsakemu sreberno svetinjo.

Učencev je imela gimnazija 311, med njimi je bilo 182 Slovencev in 126 Nemcev. Slovencev je bilo v I. razredu 39, v II. 28, v III. 34, v IV. 14, v V. 25, v VI. 19, v VII. 12 in v VIII. 11. Te številke pričajo, kako lahko bi se na tem zavodu osnovala slovenske paralelke.

Ker znajo dijaki, prišedši iz ljudske šole v prvi gimnazijalni razred, premalo nemški, osnovali so v Celji pripravljavnico, v kateri se dijaki, ki želé prestopiti na gimnazijo, dresirajo v nemškem jeziku. V ti pripravljavnici je vse nemško in slovensčina se ne nahaja med učnimi predmeti, dasi jo obiskuje 32 Slovencev in samo 5 Nemcev.

Učiteljska in dijaška knjižnica skupaj štejeta 10 468 knjig. V prvi se nahaja 72 slovanskih knjig, a letos ni kupila niti jednega slovenskega dela. Dijaška knjižnica se je pač pomnožila s knjigami Matice Slovenske in družbe sv. Mohorja, a drugače razven „Kresa“ ni kupila niti jedne knjige slovenske.

Učni vspeh je v resnici izvrsten, kajti po polnem propadlu je samo 9%, z dobrim ali prav dobrim vspehom pa svoje študije zvršilo 91%.

Program je jako pregledno urejen in zlasti umestne so besede, katere na konci g. direktor Končnik polaga na srce roditeljem, naj bi se vestneje brigali za to, kako napredujejo in kaj počno njih otroci med letom v šoli, kajti zastoj je zvoniti potem, ko je toča uže žito pobila.

10. Prva c. kr. vélika gimnazija v Gradci.

Iz poročila povzemamo, da je bilo na tem zavodu med 624 učenci 12 Slovencev, za katere je bila slovenščina obligatna.

Slovenščina se je poučevala v treh posebnih tečajih, v I. tečaju je bilo 21 Nemcev in 6 Slovencev, v II. tečaju 8 Nemcev in 3 Slovenci, v III. tečaju 9 Nemcev in 2 Slovenci. V vsakem tečaju se je poučevalo po dve uri na teden, v I. in II. tečaju na podlagi Sketove nemško-slovenske, v III. tečaju na temelji Janežičeve slovenske slovnice.

Med učitelji so bili tudi Slovenci, gg. profesorja dr. Jakob Purgaj in Fr. Hubad in gospod suplent Anton Kaspret.

Na tem zavodu obstoji tudi ta posebnost, da ima — dva direktorja: dr. Ferd. Maurerja in Janeza Gutscherja. Ker šteje ta gimnazija 624 učencev, ljubljanska pa celó 794 (oziroma 718), morala bi tedaj ljubljanska gimnazija, po številu učencev soditi, imeti — tri ravnatelje.

11. C. kr. vélika gimnazija v Trstu.

Gosp. prof. dr. Karl Glaser priobčuje v programu tega zavoda razpravo: „Rgveda I. 143 Text, Uebersetzung und Commentar“, obsežno 24 strani. Učiteljski zbor ima 24 učnih močij: direktorja, 12 profesorjev, 7 suplentov in 4 pomožne učitelje.

Med učitelji je 6 Slovencev: gg. profesorji Fr. Wratschko, Janez Jesenko, dr. K. Glaser, Janez Legat in gg. suplenta M. Zavadlal in Julij Wardo.

Učencev je bilo 403; med njimi 143 Nemcev, 144 Italijanov, 101 Slovenec, 17 Srbov in Hrvatov, 13 Grkov, 5 Armencev in 1 Anglež. Italijanščina je bila obligatna za dijake italijanske, slovenščina za óne slovenske narodnosti, a v tem, ko so se Italijani materinega jezika učili v 8 kurzij, v I. po 3, v ostalih sedmih pa po 2 uri na teden, poučevali so se Slovenci v svojem jeziku samo v štirih tečajih, v vsakem po 2 uri na teden. In učni jezik je bil pri slovenščini v I. tečaju nemški!!

Knjižnica ni kupila nobene slovenske knjige, dasi je blizu tretjina učencev slovenska.

Vabilo na naročbo.

Z avgustom 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10—
„ pol leta	„ 5—
„ četrt leta	„ 2-50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6—
„ pol leta	„ 3—
„ četrt leta	„ 1-50
„ mesec	„ —50

za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 30. julija. Salisbury govoril je pri nekem banketu o zdanjem položaji ter dejal, da ima vlada mirne namene, da se nadeje, da se

bodo nedorazumi med Anglijo in Rusijo kmalu odstranili ter da postaneta te dve državi zaveznici.

Rim, 29. julija. Papežev nagovor pri slednjem konsistoriji se pritožuje o verskih razmerah v Italiji ter navaja prepoved slovesnega spremljevanja sv. obhajila in shoda anti-klerikalnega kongresa. Dalje se pritožuje papež o težavah, zoper katere se ima cerkev boriti v Franciji in Nemčiji, vendar izreka nadejo, da se bode v teh deželah napravil verski mir. Nagovor opomina k složenosti, katera je posebno v tem trenutku potrebna.

Pariz, 29. julija. „Agence Havas“ poroča: Poročila iz Španije pravijo, da se kolera razširja. Vsak dan oboli na kolero po vsej Španiji 4000 oseb, umrje pa jih 2000.

New-York, 29. julija. Generala Granta ne bodo pokopali v osrednjem parku, marveč na željo njegove obitelji v River-Side-parku na obrežji Hudsona.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 30. julija.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	gld. 82-70
„ „ „ srebrou	83-35
Zlata renta	109-15
5% avstr. renta	99-45
Delnice národne banke	868—
Kreditne delnice	284-60
London 10 lir sterling	124-90
20 frankovec	9-90
Cekini c. kr.	5-91
100 drž. mark	61-35

Tujci.

Dné 28. julija.

Pri Mallči: Marn, fabrikant, in Sunko, trgovec, z Dunaja. Pollak iz Trsta — Mušina z rodbino iz Gorice. — Stalzer, trgovec, s soprogo, iz Mozolja — Pštros, c. kr. namest. svétnik in grašák, iz Rapertshofna.
 Pri Slonu: Putz, tovarnar, iz Augsburga. — Frank, trgovec, iz Berolina. — Korb, trgovec, iz Norimberka. — Bauer, Klutz, Eisenstädter in Gross, trgovci, z Dunaja. — Venezian z rodbino iz Trsta. — Omik, c. kr. okrajni feldvobelj, iz Dalmacije. — Križman, trgovčeva soproga, iz Zagreba. — Lutz, zasebnica, iz Celja. — Fajdiga, učitelj gimn., iz Rudolfovca.
 Pri Tavčarji: Lončarič, stavb. podjetnik, z Reke. — Blaschura, trgovec, z Rakeka — Goljevšek, lesotrzec, in Konič, trgovec, s soprogo, iz Kanala.
 Pri Tavčarji: Bordan, učitelj, s soprogo, iz Cunowalda. — Ullrich, učitelj, iz Oppacha. — Seitner, bank. uradnik, z rodbino, iz Trsta. — Sittig, c. kr. inženjer, z Gorenjskega. — Pokorni Helena, Jankovič in Juh, iz Loke.

Umrli so:

Dné 27. julija. Matija Avšič, delavec, 63 l., Marije Terezije cesta št 5, najden mrtvev v gnojnici.
 Dné 28. julija. Ernst Snoj, sin lokomotivnega vodje, 16 dnij, Sv. Petra cesta št. 60, črevesni katár.
 Dné 29. julija. Ugon Pfeiler, sin knjigovodje, 5 mesecev, Na Bregu št. 2, oslabiljenjo. — Viktor Keržišnik, sin zasebnega uradnika, 10 dnij, Sv. Petra cesta št 23, slabost.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
29. julija	7. zjutraj	736-29	14-4	jzpd. sl.	jasno	0-00
	2. pop.	735-30	25-1	vzh. sr.	m.obl.	
	9. zvečer	736-58	18-3	bzv.		

Terno! Terno! Terno!

Proč z matematiko!

Mi imamo trdno prepričanje, da se potem matematičnega izračunavanja ne morejo številke, ki imajo biti vlečene, proračuniti uže naprej. Naročili smo pri vseh matematičnih in kričačih številke, toda nikedar dosegli kaj povoljnega, dokler nismo prosili sveta pri svetoznani mojstrinji sedanje dobe, milostivi gospé

Heleni de Csekefalvy, Košice

(Ogerska), Glavna ulica št. 86, vsled kojega smo na

Trst Linc Dunaj

31 16 65 s številkami 10 6 61 20 10 53

12800 gl. 960 gl. 1200 gl.

dobili.

Hočete li srečni biti, potem se le obrnite do te velike mojstrinje, ker je le ona poklicana, da vas vsled svojega nelzmotljivega sveta reši revščine in béde.

Giarotin Josip, Fran Hulbusz, čolnar na Reki, mesar v Budimpešti.

Josip Nittiche v Nussdorfu pri Dunaji.

Proti vpošiljavi zneska 1 gld. 50 kr. in treh poštnih mark dopsiljejo se številke.

(119) 5-3

Marijinceljske kapljice

za želodec

izborno učinkujoče sredstvo pri vseh želodečnih boleznih

prave prodajati v Ljubljani le lekarni gosp. G. Piccoli-ja na Dunajski cesti in Josip Svohode na Prešernovem trgu; v Kranji: lekarničar K. Savnik; v Kameniku: lekarničar J. Močnik; v Ajdovščini: lekarničar Mih. Guglielmo; v Novem Mestu: lekarničarja: Dom. Rizzoli in Jos. Bergmann; v Gorici: lekarničar Anton Lebán; v Sežani: lekarničar F. Ričel; v Radovljici: lekarničar A. Roblek; v Črnomlju: lekarničar Ivan Blagžek; v Celji: lekarničar J. Kupferschmid; v Škofji Loki: lekarničar C. Fabiani.

Jedna steklenica z rabilnim navódom velja 35 kr.

Razpošiljavno osredje: (73) 52-12

Lekarna „pri angelju varuhu“, C. Brady, Kromeriž (Kremsier).

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 20 kr.
- Abecednik slovensko-nemški.** Sestavila A. Razinger in A. Zumer. 25 kr.
- Brezovnik,** šaljivi Slovenec, 60 kr., vezano 70 kr.
- Celestina J.,** Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
- Celestina J.,** Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
- Cimperman,** Pesni, 60 kr.
- Dimitz A.,** Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
- Filipovič,** Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
- Gregorčič,** poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
- Janežič A.,** Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
- Jenko Ivan,** Pesmi, 1 gld.
- Jesenko Janez,** Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
- Jurčič Josip,** Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
- Kačič-Mloščič,** Razgovor ugodni naroda slovinsk 1 gld. 20 kr.
- Kermavner V.,** Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
- Klalič,** Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
- Knjižnica slovenske mladini:**
 - I. zvezek: *Tomšič Ivan,* Dragoljubci, 30 kr.
 - II. „ „ „ Peter rokodelčič, 36 kr.
 - III. „ „ „ *Cigler Janez,* Sreča v nesreči, 35 kr.
- Kobler A.,** Zgodovina Sorske in Preške fare, 30 kr.
- Kosec,** Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
- Lavtar L.,** Občna aritmetika za učiteljska. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.
- Lesar A.,** Liturgika ali sveti obredi pri vnani službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
- Majar H.,** Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
- Padar,** Zakon in žena, 40 kr.
- Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo.** 1 gld. 50 kr.
- Praprotnik,** Mali šolski besednjak, 4. natis. Vezan 85 kr.
- Razlag J. R., dr.,** Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
- Rožek J. A.,** Latinsko-slovenski slovník. Vezan 2 gld. 70 kr.
- Senekovič A.,** Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
- Šmid Kristof,** Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
- Vošnjak I., dr.,** Poročilo o kmetijski enkéti dné 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.
- Vraz Stanko,** Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., elegantno platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
- Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega.** Vezan 65 kr.
- Zlatorog,** Pravljičica za mladino. 20 kr.
- Znidarski J.,** Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer: **Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožico** (4° velike) po 50 kr. Pravljičice o: **Pepelki, Rudeči kapiči** in **Obutem mačku** (8° velike) po 25 kr. **O deželi lenuhov, Snegulčici, Prtilkovcu** (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.